

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΤΥΧΕΡΩΝ... Η ΚΟΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΩΝ...

ΤΑ ΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

("Άρθρο της διάσημης πρωταγωνίστριας του κινηματογράφου Πόλας Νέγκρι")

Ο Χόλλυγουντ είναι η πόλις των κριτικών και στο κοινό. Ώστόσο, όταν η πρωταγωνίστρια ζή-
τησε να της ανανεώσουν το συμβόλαιο, η εταιρία της έφερε με-
ρικές αντιρρήσεις... Η καλλιτέχνης αυτή είχε όλα τα εφόδια να
γνωρίσει μία μεγάλη κινηματογραφική δόξα. Μά δεν είχε τύχη...
Και όταν απελπίστηκε, όταν είδε πως η εταιρία ανέβαλε δια-
κόως την υπογραφή του συμβολαίου, δεν μπόρεσε να ζήσει με
την θεσιμότητα, ότι το άστρο της έδωσε πριν ακόμα ανατείλει...
Μία νύχτα, ανέθηκε στο ψηλό θρόνο που όρθώνει το παράστη-
μα του πάνω από το Χόλλυγουντ, σκαρφώθηκε στο γιγαντιαίο
παννών που ανήγγειλε την «Δεκάτη τρίτη γυναίκα», το μοι-
αδικό θρίαμβό της, κ' έπεσε στο κενό, από ύψος οδόντα μέτρα!

Ώ! πόσες τέτοιες τραγωδίες έχουν να παρουσιάσουν τα κι-
νηματογραφικά χρονικά του Χόλλυγουντ!

Το ευτύχημα είναι, πως η περίπτωση άλλων καλλιτεχνών,
πιο τυχερών, μάς παρηγορεί κάπως για την αποτυχία που δο-
κίμασαν τόσο και τόσο επίδοξοι άστρες. Η Τζιν Χάρλσον,
η Τζόαν Κράουφορντ και η Ζανέτ Γκάρνερ γνώρισαν εξαιρετικά
τη δόξα, χωρίς να διαθέτουν μεγάλα εφόδια. Από κορίτσες έ-
γιναν, από τη μία μέρα στην άλλη, περιώνυμες θεντέτες. Και
το πιο συγκινητικό είναι, ότι κατόρθωσαν να κρατηθούν στο
θρόνο τους και να διατηρούν ακόμα άμειωτη τη λάμψη του ά-
στρου τους.

Μία μέρα, συνέσπασε στο διάσημο σκηνοθέτη Έρνστ Λού-
μπιτς τον Κλάρκ Γκέμπλ. Ο Λούμπιτς τον κτύπησε προσεκτι-
κά, τον συνεχάρη για τους τελευταίους θριάμβους του και, α-
φοι έμεινε λίγο σκεπτικός, τού είπε:
—Η φυσιογνωμία σας δεν μου είναι άγνωστη... Κάπου σās
έχω ξανασυναντήσει...

—Μά... έπαίξα ως τώρα σε τρία φιλμ δικά σας, ώς φιγκυ-
ράν! αποκρίθηκε, γελώντας, ο ένδοξος ηθοποιός. Ήν έποχη
έκείνη δεν ήταν δυνατό, φυσικά, να με προσέξετε!...

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ότι ο Γκέμπλ έδωλεθή στο
καλινεχνικό σπέρμα του Χόλλυγουντ γιατί το άξιζε, γιατί
έχει αναμφισβητήτως ταλέντο. Την έπιτυχία του όμως, την ο-
φείλει κυρίως στην καλή του τύχη! Χιλιάδες άλλοι ηθοποιοί
είχαν τα ίδια προσόντα με τον Κλάρκ. Δεν κατόρθωσαν, όμως,
να αναδειχθούν, γιατί, απλούστατα, ήσαν άτυχοι!

Σήμερα, για να έπιτύχει κανείς στον κινηματογράφο, πρέ-
πει να διαθέτει περισσότερα εφόδια από κείνα που χρειαζόν-
τουσαν άλλοτε, στον καιρό του θαυώδ φιλμ. Στα παλιά τα
χρόνια, οι ηθοποιοί μπορούσαν ν' αναδειχθούν έστω και αν
ήξεραν απαγγελία, ή δεν είχαν καλή ανατομή. Πολλοί από
τους άστρες του 1920 δεν μπορούσαν να πουν δυό λόγια χω-
ρίς να δείχνουν με την προφορά τους την ταπεινή καταγωγή
τους. Για όλους αυτούς, ο παλιός κινηματογράφος στήθηκε
ή καταστράφη τους, γιατί τούς έκανε να χάσουν τη θεία τους,
να λησμονηθούν από το κοινό και να πέσουν σιγά-σιγά στην έν-
δεια.

Τέλος, έρχεται μία μέρα, που οι αποτυχημένοι αυτοί αναγκά-
ζονται ν' αναγνωρίσουν την πραγματικότητα. Και τότε, κατα-
λαβαίνοντας πως πρέπει να γυρίσουν πίσω στον τόπο τους, α-
σημιοι και ταπεινοί για την αποτυχία τους, ή να μείνουν
στο Χόλλυγουντ... ν' αλλάξουν επάγγελμα! Οι περισσότεροι
προτιμούν τη δεύτερη λύση. Στο Χόλλυγουντ, μπορείτε να
δείτε στα φαρμακεία και στα ζαχαροπωλεία υπαλλήλους που
μοιάζουν σαν δίδυμα αδέρφια με τον Ρόναλντ Κόλμαν και τον
Τζόν Μπάρνερ. Όλες σχεδόν η μακιουρίστες είναι ώραιες
σαν την Μάρλεν Ντήτριχ και την Ζανέτ Μάκ Ντόναλντ. Και στο
δρόμο, συναντάτε γυναίκες όλων των φυλών, τη μιά πιο ώμορ-
φη από την άλλη. Με τη διαφορά, ότι ή καλλονές αυτές, που
θα στέλιζαν κάθε άλλη πόλι,
δεν προξενούν πια καμμία έν-
τύπωση στο Χόλλυγουντ. Η Α-
μερικανική κινηματογραφούπο-
λι έχει χορτάσει πια από γυ-
νακείες καλλονές!...

Η ώμορφιά είναι, χωρίς αμ-
φιβολία, ο κυριώτερος παρά-
γων για να έπιτύχει μία γυναί-
κα στον κινηματογράφο. Περιο-
σότερο όμως, απαραίτητη είναι
ή «προσωπικότητα» εκείνου δι-
πλαστή το απροσδιόριστο χαρα-
κτηριστικό, που κάνει έναν άν-
θρωπο να ξεχωρίζει από τόν άλ-
λον. Ώστόσο, τα δυό αυτά «ά-
του» δεν είναι αρκετά για να έ-
ξασφαλίσουν την έπιτυχία. Μπο-
ρεί μία νέα να είναι καλλονή
και να έχει και «προσωπικότη-
τα». Αν, όμως, δεν έχει και
τύχη, τότε δεν θα κατορθώ-
ση ποτέ να έπιβληθή στο Χόλ-
λυγουντ!

Πριν από λίγα χρόνια, έφα-
σε στο Χόλλυγουντ μία ωραία
ήθοποιός, που είχε γνωρίσει με-
γάλες έπιτυχίες σ' ένα από τα
καλύτερα θέατρα της Νέας
Ύορκης. Της έδωσαν αμέσως
τον πρώτο ρόλο στο φιλμ «Η
δεκάτη τρίτη γυναίκα». Η ται-
νία αυτή έδρεσε πολύ και στους

Η Πόλα Νέγκρι, σε μία σκηνή της ταινίας «Η Καταιγίς»

Τελευταία, πήγα σ' ένα με-
γάλο κατάστημα της Νέας
Ύορκης για να ψωνίσω κάτι.
Και φαντασθήτε την δυνήρη
κατάπληξη μου όταν, σε μία
στιγμή, είδα να περνά από
μπροστά μου μία ηλικιωμένη,
υπόαλληλος, φορωμένη δέμα-
τα, μία γυναίκα που δεν δυ-
σκολεύτηκε να την αναγνωρί-
σω: Ήταν, πριν από δέκα
χρόνια, μιά από τις διασημώ-
τερες πρωταγωνίστριες του
«Αμερικανικού κινηματογρά-
φου!»... Την πλησίασα, συστή-
θηκα σ' αυτήν, προσπαθώντας
την παρηγορήσει για την κα-
ταστροφή της τύχης. Κλαίγον-
τας ογεδόν, μου εξιστόρησε το
δράμα της ζωής της. Με την
εμφάνισή του ομιλούντος κι-
νηματογράφου, δεν μπόρεσε
να κρατηθή στην δόνη, γιατί
δεν είχε διόλου καλή απαγγε-
λία... Και ύστερ' από ανεκδι-
ήγητες περιπέτειες, κατήχησε
να κουβαλάει δέματα σ' ένα
κατάστημα, για να ζήσει, —α-
υτή που κέρδιζε άλλοτε εξήν-
τα χιλιάδες λίρες το χρόνο!

Όταν της έβαλα με τρόπο
στο χέρι ένα χαρτονόμισμα, έ-
κλειν το δέχητρά, κατακόκκι-
νη από την ντροπή της... «Ο-

σο γιά μένα, τὰ μάτια μου είχαν διακρούσει.

Υπάρχουν σήμερα, σκορπισμένοι σὲ διάφορες πόλεις τῆς Ἀμερικής, ὑπάλληλοι σὲ καφενεῖα, ὁδηγοὶ σωφὲρ καὶ φύλακες πάρκων, ποὺ γνώρισαν ἄλλοτε, στὴν ἐποχὴ τοῦ θαυτοῦ κινηματογράφου, μεγάλα δόξα. Ποῦ νὰ φαντασθοῦν, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὅτι θάρρουνε μιά μέρα ποῦ θὰ στέρευε ὁ πακτωλὸς του. Καὶ ἐξόδευαν ἀσουλλόγητα τὰ μεγάλα ποσὰ ποῦ κερδίζαε. Εἶχαν ἀπὸ πέντε αὐτοκίνητα ὁ καθένας κ' ἔδιναν δυὸ καὶ τρεῖς φορές τὴν ἐβδομάδα ὑπερτίδες ποὺ στοίχιζαν χιλιάδες λίρες! Μία ἀπὸ τὶς παλὲς βασιλίσσες τοῦ Χόλλυγουντ, συνήθιζε νὰ στολίζει ὅλο τὸ σπίτι της—κάπου εἰκοσι δωμάτια—μὲ ὀρχιδέες. Ἡ ἰδιοτροπία αὐτῆς στοίχιζε τριακόσιες λίρες τὴν ἐβδομάδα!...

Μέσα σ' αὐτὴν ἀτίδωφαρα τῶν ὀργίων καὶ τῆς σπατάλης, ἦταν ἐπόμεινο ν' ἀναπτυχθῇ καὶ τὸ φριχτὸ πάθος τῶν ναρκατικών, ποὺ δημιούργησε ἀπειρά θύματα στὸν καλλιτεχνικὸ κόσμον τοῦ Χόλλυγουντ. Ἀπὸ τὰ θύματα αὐτά, τὸ πῶς τραγικὸ εἶνε ἡ ἀλυσμένητὴ Μάμπελ Νόρμαν, μιά ἀπὸ τὶς πρώτες συνεργατίδες τοῦ Σαρλῶ.

Ὅταν ἡ Μάμπελ Νόρμαν μεσουρανοῦσε στὴν Ἀμερικανικὴ κινηματογραφοφύπολι μὲ τὴν ὡμορφίαν, τὴν τέχνη καὶ τὴν ἐξυπνάδα της, ἔκανε μιά ζωὴ τρελλή, ὅλο γλέντια καὶ καταχρήσεις, νομίζοντας πὼς ὁ θρόνος της ἦταν ἀπρόσβλητος ἀπὸ κίβη καταδρομὴ τῆς τύχης... Τότε ἀπέκτησε καὶ τὸ δόλεβριο πάθος τῶν ναρκατικών... Καὶ ὅταν ἀργότερα τὴν ἐνοχοποίησαν γιὰ τὸν φόνον τοῦ σκηνοθέτου Γουίλλιαμ Τάιηλορ, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε ἐρωτικὸν δεσμόν, ἡ Μάμπελ δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξῃ τὸ σκληρὸ αὐτὸ χτύπημα. Κατάρθηκε, θεάσια, ν' ἀποδείξῃ στὸ δικαστήριον τὴν ἀθωότητά της—ἀν καὶ ὑπάρχουν ἀκόμα πολλοὶ ποὺ πιστεύουν, ὅτι αὐτὴ ἀκότασε τὸ φίλον της γιὰ λόγους ἀντιζηλίας—μὰ ἡ ἥθικὴ κρίσις ποὺ δοκίμασε, τὴν ἔκανε νὰ ἀρχίσῃ νὰ παίρνῃ μὲ πάθος ἡρωίνη, γιὰ νὰ λησμονήσῃ τὸν δυσάρεστο θόρυβον ποὺ δημιούργηθηκε γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά της...

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ πεθάνῃ. Ὑστερ' ἀπὸ λίγο, τρελλὴ σ' ἓνα φρενοκομεῖο!

...Στὸ μεταξύ, τὸ Χόλλυγουντ ἔλα-
κολληθεῖ νὰ μαγνητίζῃ μὲ τὴν λάμ-
ψου χιλιάδες νέες καὶ νέους, ποὺ πι-
στεύουν βαθεῖα ὅτι ἀρκεῖ νὰ ἐμφανι-
στούν στὴ μαγικὴ αὐτὴ κινηματογρα-
φοφύπολι, γιὰ νὰ κατακτήσουν ἀμέσως
καὶ τὴ δόξα καὶ τὸν πλοῦτον!...

ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΙ

ΟΙ ΦΡΑΙΣΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΩΓΩΝ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

"Α! Τί καλά! Ξανάρθες πάλι.
Κύττα τὸν ἥλιο τὸν τρελλό...
Γιὰ μὰς χρυσάειν τὸ γιᾶλό,
Γιὰ μὰς χρυσάειν τὸ περγιάλι.
"Άσε νὰ γεῖρω τὸ κεφάλι
Στὸ κρινοστήθι τ' ἀπαλό.
Κι' ἄς ἐξευχθῶς γ' ἀλί-ἀγάλι.
"Ω! γεῖλη ποῦ δὲν τάχει ἄλλη.
"Ω! ζῶλη στὸ φτωχὸ μυαλό.
Μὴ μοῦ μιλᾷς νὰ σοῦ μιλῶ

"Α! Τί καλά! Ξανάρθες πάλι.
"Απ' τὴ χαρά μου τὴ μεγάλη.
"Απόψε, κλαῖω καὶ γελῶ.
Καὶ σὲ φιλῶ!... καὶ σὲ φιλῶ!

ΤΑΚΗΣ ΤΣΙΑΚΟΣ

ΜΟΝΑΧΑ ΕΝΑ ΚΡΙΝΟΚΛΩΝΟ

Μὲ τὰ φτερά μισάνοιχτα, ἔχει ἡ ψυχὴ «σθῆσι»
κι' ἀκαρτερταί σιγινάλο
νὰ ξεκίνηση, ὦ Θάνατε, τὸν πόνον τὸν μεγάλο
ἐπόνεσε, ἀγάπησε, χιλιόνοιωσε τὴ ζήση
δὲ θέλει τίποτ' ἄλλο.

Ἐσένα τώρα καρτερεῖ, ὁ λυτρωτὴς νὰ γίνη
—ὡ συμφορά κι' ὡ πλήξη—
ἔλα, σάν ἔρθης, πρόθυμα τὴν πόρτα θὰ σ' ἀνοίξῃ
κι' ἔτοιμη θάβῃ τὸ λευκὸ μανδύα τῆς γαλήνης
ἀπάνω της νὰ ρίξῃ.

Κατάματα θωρώντας σε, μόνη χαρὰ καὶ χάρι
στερνὴ θ' ἀποζητήσῃ:
Στὸν κόσμον ἀπ' ὅ,τι λάτρεψε κι' ἔχει πολυσταγπήσει
Μονάχα ἓνα κρινόκλωνο στὸ χέρι της νὰ πάρῃ
καὶ νὰ σ' ἀκολουθήσῃ.

Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΗΣ

τῆς ἀδυναμίας. τὸν διακρίνον, τοῦ μολύσματος κλπ. Αὐτὴ εἶνε ἡ γυναικα.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Εἶνε ἀδύνατον νὰ εἶνε κανεὶς συγχρόνως ἐρωτευμένος καὶ φρόνιμος.
Βάων

Δὲν ὑπάρχει κανένα ἐγγέλιμα, ποῦ νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὸ διατρέξῃ ἡ γυναικα.
Πλωτίνος

Ἡ καρδιά τῆς γυναίκας δὲν γενοῖται ποτέ.
Α. Μυσσέ

Ἡ γυναίκες βλέπουν χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν, ἐνῶ αὐ οὐχέτοι πολ-
λὲς φορές καταλαβαίνουν χωρὶς νὰ βλέπουν.
Β. Οὐγκώ

Ἡ γυναίκα γελάει ὅταν μπορεῖ καὶ κλαίει ὅταν θέλει.
Γαλλικὴ Παροιμία

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη συμφορὰ γιὰ μιὰ γυναίκα, ἀπὸ τὴν ἀσχη-
μα.
Μπαλζάκ

Θὰ μένουν στὸν αἰῶνα
αἰτιασμένα δυὸ πράγματα :
Ρόδα μέσ' στὸν χειμῶνα
καὶ ἀγάπη στὰ γεράματα.

Ἑλληνικὸ Δίστιχο

Μέτρα τὰ λόγια σου, ὅταν μιλάς μπροστὰ σὲ γυναίκα καὶ κόισα.
Γαλλικὴ Παροιμία

Ὁ ἰσχυρὸς ἐνὸς ἀνδρὸς ἀξίζει περισ-
σότερον ἀπὸ ἐκατὸ μαζὺ γυναικας.
Καταλανικὴ

Ὅταν ἔξερει κανεὶς πὼς τὸν ἀγαπᾷ
ἡ γυναίκα του, τότε μπορεῖ νὰ κοιτάξῃ
καὶ ὁρθῶς.
Ἰρλανδικὴ

Ἡ συμφορὴ τοῦ ἀνθρώπου γένους
δὲν ἀφίονται σὲ τίποτ' ἄλλο, παρὰ στὴ
γυναίκα καὶ μόνον στὴ γυναίκα.
Αἰγ. Στρίνιπεργ

Τὸ δυνατότερον αἰσθημα τῆς γυναίκας
εἶνε ἡ ἐπιτοπία.
Α. Μυσσέ

Στὸν ἔρωτα χρονοκοποῦν ὅλα αὐτὰ κανό-
νες τῆς λογικῆς.
Αἰσ. Λαμπαρτίνος

Στὶς ἀρχαῖες ἐπιγραφὰς τῶν Κινέζων
ἡ Εἰς ἀνοιάζεται «Λὸν - Τσὺν». Ἡ
λέξις αὕτη σημαίνει : «Ἐκείνη ποὺ πα-
ροτρώνει τοὺς ἄλλους στὴ δική της δυσ-
τυχία». Ἡ οὖτος ἐπίσης τῆς λέξεως αὐ-
τῆς ἐμπεριέχουν τὴν ἰδέαν τῆς ντροπῆς,
τοῦ μολύσματος κλπ. Αὕτη εἶνε ἡ γυ-
ναίκα.
Ροζελλὺ ντε Λόγκ

Ἡ γυναίκες εἶνε πάντως καλύτερες ἀπὸ μὰς τοὺς ἀνδρες. Εἶνε ὡ-
μορφότερες, αἰσθηματικώτερες, πὺ χαριτωμένες. Σάν ἄνθρωποι, κα' αὐ-
τές, ἔχουν τὶς ἐλλείψεις των, ἀλλὰ ἡ ἐλλείψεις αὐτὲς προξενοῦν μι-
κρότερα κακά ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ προκαλοῦν τὰ δικά μας ἐλαττώματα. Καὶ
γιὰ νάμαστε πὺ γενναῖοι, πρέπει νὰ βρονοτονοήσουμε ὅτι ἐπὶ τὴν
καὶ γιὰ τὰ δικά μας καὶ γιὰ τὰ δικά τους ἐλαττώματα εἴμαστε ἐμεῖς,
μὲ τὴ φιλοδοξία μας νὰ κυριαρχήσουμε ἐπάνω τους καὶ νὰ τοὺς φερ-
νάμετε σάν νὰ εἶνε κατώτερα ὄντα.
Εντγὰρ Κινέ

Τὸ νὰ παντρευτῇ κανεὶς ἀπὸ ἔρωτα, εἶνε σάν νὰ ἐκθέσῃ τὸν ἑαυτὸ
τον σὲ μιὰ θερμοκρασία 40 βαθμῶν ἀπάνω ἀπὸ τὸ μὴδὲν, χωρὶς νὰ βᾶ-
λῃ στὸ μυαλό του ὅτι μπορεῖ ἀξαρνα ἡ θερμοκρασία αὕτη νὰ πέσῃ ἀπὸ
τὸ μὴδὲν.
Πὼλ ντε Κόκ

Ὅταν ἰδῇς ἓναν ἄνδρα καὶ μιὰ γυναίκα νὰ ἐπωφελοῦνται πάσης ἐν-
καρίας ὅπως ἀμοιβαίως ἀναδείξουν τὰ ἐλαττώματά των καὶ τὴν γε-
λοιοτήτά των, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι πρόκειται περὶ ἐνὸς πολυαγαπημέ-
νου ζεύγους.
Εἰθ. Ἀσώπιος

Στὸν κόσμον αὐτὸν πρέπει ἡ καρδιά μας ἢ νὰ ραγίσῃ ἢ νὰ γίνη πέ-
τρα.
Σαμφόρ

Πρὶν ἀντιληφθῶμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι ἀγαπάμε μιὰ γυναίκα, ἔχει κιό-
λας ἀντιληφθῇ ἐκείνη τὸ αἰσθημα μας γι' αὐτήν.
Φλοριάν

Κανεὶς δὲν ἔξερει νὰ πῇ τί εἶνε ἡ γυναίκα.
Γαλλικὴ Παροιμία